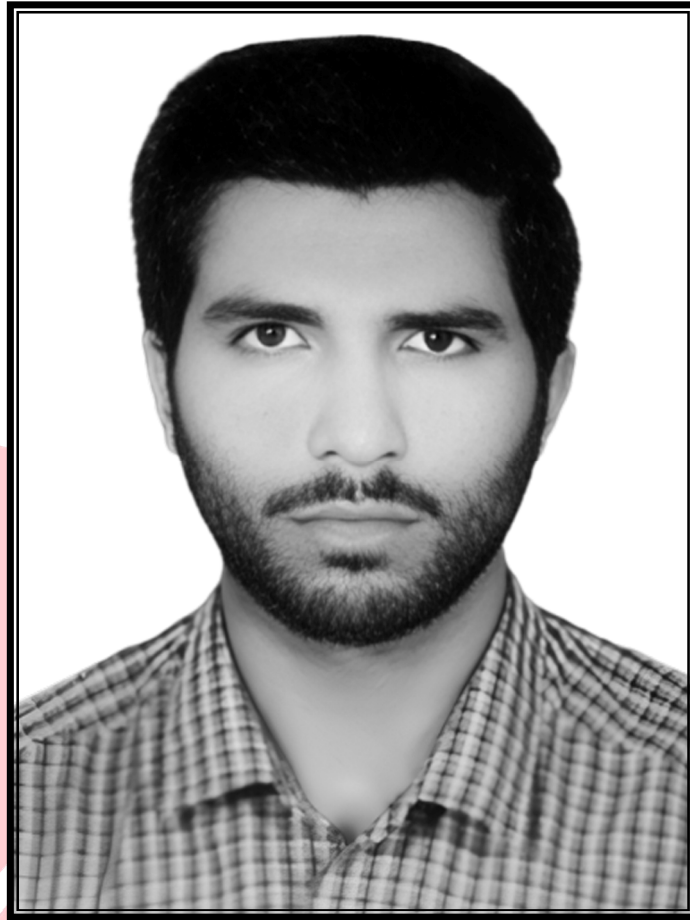

شهید کریم آرمیون

۱۶) آرمیون، کریم: سوم خرداد ۱۳۴۶، در شهرستان بهبهان به دنیا آمد. پدرش رحیم بنایی می‌کرد و مادرش خیری نام داشت. دانش‌آموز چهارم متوسطه بود. از سوی بسیج در جبهه حضور یافت و در عملیات کربلای پنج، در بمباران شیمیایی جاده شهید صفوی مجروح شد. پنجم بهمن ۱۳۶۵، در بیمارستان بقیه‌الله تهران بر اثر عوارض ناشی از مجروحیت به شهادت رسید. مزار او را در گلزار شهدای زادگاهش قرار دارد.

www.koocheyeshahid.ir

وصیت‌نامه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

« رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ^۱ »

دست از طلب ندارم تا کام من برآید یا تن رسد به جانان یا جان زتن برآید

با سلام و صلوات به پیشگاه با عظمت آقا امام زمان^(ع) و نایب برحقش و شهدای صدر اسلام تاکنون.

خدایا! قلم را به خاطر کثرت گناهان، نای نوشتن نیست. نمی‌دانم چگونه باید گفتار آغاز کنم و آنچه بر دین

دارم، ادا نمایم. مگر گناه کاری چون من، چیزی جز اعتراف به گناه و طلب عفو دارد تا بر کاغذ آورد؟!

خدایا! آنچه دارم پاداشی جز جهنم را شایسته نیست و هر چه می‌اندیشم، توشه‌ای در خود نمی‌یابم تا برای

آخرتم بدان دل بندم. تکالیفی انجام داده‌ایم؛ اما چه تضمینی در قبولی آن هست تا به خود ببالیم؟! مگر این

همه معصیت می‌گذارند اعمال مان بالا روند و مقبول افتند؟!

پروردگارا! آنچه را حق‌الله بر گردن دارم امید عنایتی هست که مأیوس بودن به رحمت حق، خود نیز گناهی

بزرگ است. من هرگز ناامید نیستم و با آن همه گناه چشم به لطف خدایم دارم؛ چرا که در مقابل

نافرمانی‌ها، بخشایشی است نامتناهی و هر چه را بدی افزون باشد، بخشش خداوند زیادتر است و به این

سبب یأس را در میدان رحمت جایگاهی نیست.

دارم امید عاطفتی از جناب دوست کردم جنایتی و امیدم به عفو اوست

دانم که بگذرد ز سر جرم من که او گرچه پریششت و لیکن فرشته خوست

اما حق الناسی که [بر] گردنم [...] ^۲ سنگینی می‌کند جز با عفو و گذشت شما، گریبانم را رها نخواهد کرد. من

را بر هر که حقی هست، می‌بخشم و از هیچ کس ناراحت نیستم و امیدوارم همه دوستان و آشنایان نیز مرا

ببخشند و همه گناهانی که خود می‌دانند یا نمی‌دانند را به بزرگی خود واقعاً بیامرزند و از همگی نیز التماس

دعا دارم.

و اما سفارشی چند به شما مردم مقاومی که در این چند سال به خوبی اسلام و انقلاب را عملاً حمایت

نمودید و دین خدا را افتخاری تازه بخشیدید:

مطمئن باشید این حرکت تداوم سیر ملکوتی انبیاست و هدف همان است که پیامبران و اولیاء خدا دنبال

می‌کردند و در نهایت نیز به نهضت مهدی موعود^(ع) پیوند خواهد خورد.

امام را هم‌چنان دوست بدارید و سخنان حکیمانه ایشان را با جان و دل گوش دهید و عمل نمایید که

سعادت ابدی را با او خواهید یافت.

از آستان پیر مغان سر چرا کشیم دولت در آن سرا و گشایش در آن در است

^۱ سوره آل عمران، آیه ۱۹۳.

^۲ «را» حذف شده است.

شرایط کنونی خیلی حساس است و باید بیش از پیش همت کنید و اسلام را یاری دهید که از هر سو نشانه تیر دشمن است. غفلت در این زمان خسران جاوید دارد و هیچ عذری توجیه‌گر نیست. آنان که تاکنون هم‌یاری نکرده‌اند، هوشیار شوند و خود را از وسوسه‌های نفس شوم شیطانی رها سازند. نگذارید دشمنان قسم خورده بیگانه از حرکات شما سوءاستفاده کنند و به دور از هرگونه تعصبی در صحنه حاضر شوید که همکاری شما لازم است و مشکلات زیادی را حل خواهد کرد.

برادرانی که در مساجد تشکیلات دارید؛ هم‌چون گذشته فعال باشید و دیگران را نیز در برنامه‌ها شرکت دهید که مسجد محور اصلی حرکت‌های اسلامی ماست. در حزب‌اللهی^۱ بودن و مسجد رفتن منافات هست و تردید.

برادران عزیز انجمن اسلامی امامزاده فضل^(ع)! شما نیز کوشا باشید و بی‌توجه به حرف‌های این و آن، کار را دنبال نموده و این کانون مقدس معنوی را ارج نهید که شهادت دوستان عزیزمان، این را بر شما تکلیف کرده است.

و اینک سخنانی چند با خانواده عزیز و گرامیم:

پدر و مادر عزیز و بزرگوaram! می‌دانم زحمتهای زیادی برایم کشیده‌اید و در شرایط سختی مرا بزرگ نموده‌اید. آرزو داشتم بتوانم جبران کنم و شما را یاری دهم، ولی نه تنها چنین نبود که موجبات ناراحتی‌های زیادی هم شدم.

من احساس تکلیف نمودم و برای دفاع از کیان اسلام به جبهه رفتم که ان‌شاءالله^۲ شما خود مسائل را خوب می‌فهمید.

من احساسات صمیمانه شما را ارج می‌نهم و به همین دلیل که خیلی مرا دوست می‌دارید، امید دارم با بزرگواری خود از تقصیرات من بگذرید و زحمات زیاد خود را بر من ببخشایید. با شناختی که از عواطف پاک شما دارم، مطمئنم که مرا می‌بخشید و از خداوند نیز برایم طلب آمرزش کنید که می‌گویند: دعای پدر و مادر برای فرزند رد نمی‌شود. پس حتماً مرا دعا کنید تا خداوند نیز مرا بیامرزد.

خواهرانم را و همه آشنایان را سفارش به صبر می‌کنم و با اعتماد راسخی که به معاد و اجر الهی دارند، حتماً زندگی خویش را زین‌بوار ادامه می‌دهند.

مرگ، سرانجام انسان را خواهد بلعید و هیچ راه گریزی از آن نیست؛ ولی چه خوب است حسین‌گونه رفت، که افتخار است و سعادت ابدی.

گل‌بانگ سربلندی بر آسمان توان زد

بر آستان جانان گر سر توان نهادن

^۱ اصل: حزب‌اللهی.

^۲ اصل: انشاءا... .

برادرانم رضا و محمد! سعی کنید راه حق را از باطل بشناسید و بکوشید فردی مفید برای جامعه باشید. همیشه با هم باشید و دوست‌دار هم [...]'.^۱ بچه‌ای مسجدی و با قرآن مأنوس شوید که موفقیت شما در اینهاست. خوب درس بخوانید و پدر و مادر مهربان‌مان را یاری دهید. درخاتمه، به این امید که خداوند ما را در برابر شهدا روسفید گرداند همه را به خدای بزرگ می‌سپارم و از همه مجدداً طلب عفو و التماس دعا دارم.

والسلام

خدایا، خدایا، تا انقلاب مهدی^(ع)، خمینی را نگه‌دار.

کریم آرمیون

۱۳۶۵/۰۹/۲۸

^۱ «باشید» حذف شده است.